

عنوان مقاله:

تطور معنایی شعارهای اعتراض های سه دهه ی اخیر در سپهر گفتمان های سیاسی

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره 14، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سعیده امینی - گروه جامعه شناسی دانشگاه علامه طباطبایی

فاطمه امیدی - دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

کنش های اعتراضی به عنوان صورتی از جهت گیری های سیاسی-اجتماعی، دولت ها را خارج از انقضای دوره های انتخاباتی به چالش کشیده تا بدین طریق اشکال نوینی از مشارکت را به نمایش بگذارند. مطالبات مطرح شده در قالب شعارهای اعتراضات و نسبت آن ها با گفتمان های سیاسی دغدغه مقاله حاضر است. براین اساس، در راستای بررسی سیر تطور معنایی شعارهای اعتراض های سه دهه اخیر در سپهر گفتمان های سیاسی با اتکاء به نظریه چارچوب سازی (framing) اسنو و بنفورد و با استفاده از روش تحلیل محتوای مضمونی به تحلیل شعارهای اعتراض های کوی دانشگاه در تیرماه ۷۸، اعتراض های پس از انتخابات ریاست جمهوری ۸۸، اعتراض های دی ماه ۹۶ و آبان ماه ۹۸ در نسبت با گفتمان های اصلاحات، عدالت و اعتدال پرداختیم. نتایج حاصله نشان می دهد؛ در سال ۷۸ در مقایسه با سایر سال ها چارچوب تشخیصی معترضین پیرامون عدم انسجام در ساختار سیاسی، در سال ۸۸ پیرامون عدم تحقق ارزش های سیاسی و در سال ۹۶ و ۹۸ نیز در باب بعد ساختاری نظام سیاسی تکوین یافته است. مضامین شعارها در سال ۷۸ (آزادی خواهی، مردمسالاری) با عناصر گفتمان اصلاحات همخوانی داشت، اما بین شعارها و اختلال کارکردی دولت تناظر وجود نداشت. مضامین شعارها در سال ۸۸ (عدالت سیاسی) با عناصر گفتمان عدالت (فقرزدایی و محرومیت زدایی) همخوانی نداشت، اما با اختلال کارکردی دولت در ساحت سیاست هماهنگ بود. در شبه جنبش های دهه ۹۰ مضامین شعارهای معترضین هم با عناصر گفتمان اعتدال و هم با اختلال کارکردی دولت همخوانی داشت.

کلمات کلیدی:

اصلاحات، اعتدال، تحلیل مضمون چارچوب سازی، شعار، عدالت، اعتراض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1722982>

